

СВОБОДЕНЪТЪ ЛАДЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ПЕТКОВЪ.

Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“ въ здан. на Т. Живковъ

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; въ 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Приставски и биряич. обявления за 1 път по 5 ст., за 2 пъти 10 ст. на дума.

„БЪЛГАРИЯ“

1-во Българско Застрахователно Дружество
Основано презъ 1891 г. ВЪ ГР. РУСЕ.

„БЪЛГАРИЯ“ застрахова и прѣзасрахова: Противъ ПОЖАРЪ и НЕЩАСТНИ СЛУЧАИ, всѣкакъвъ ТРАНСПОРТЪ по сухо и по вода, човѣшкия ЖИВОТЪ, зестри, капитали, пенсии и др. по най модерни, нововъведени и износни комбинации

УСЛОВИЯ НАЙ ЛИБЕРАЛНИ; ПРЕМИИ НАЙ ИЗНОСНИ.

Застрахованитѣ за животъ при „БЪЛГАРИЯ“ не плащатъ никаква добавѣчна премия за риска за война.

Полицата на „БЪЛГАРИЯ“ по застраховка за животъ е неоспорима отъ дена на издаването ѝ и съдържа най-ясни и точно опредѣлени условия.

„БЪЛГАРИЯ“ изпълнява своитѣ задължения съ най-голяма точностъ и изплаща най-бързо загубитѣ.

„БЪЛГАРИЯ“ е най-старото и най-салидното първо българско застрахователно д-во въ царството, което се ползува съ всевъвската извѣстностъ.

„БЪЛГАРИЯ“ има годишни постѣпления отъ премии по всѣки видове застрахованни вл. л. 26,000,000

ГАРАНЦИЯ НА ДРУЖЕСТВОТО

капиталъ, резерви и други повече отъ вл. л. 24,000,000

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ВЪ ГР. РУСЕ

Прѣдставителство въ София.

Агенции: въ всѣки градове и селски центрове на царството; въ Македония и Одринско.

Главенъ директоръ на дружеството: Г. ТЕОДОРОВЪ.

Проспекти и подробни свѣдѣния се даватъ даромъ отъ:

Главната Дирекция, прѣдставителствата и всѣки агенти и пѣтующи инспекторъ-аквизитори на дружеството.

МОДЕРНА МОБИЛНА РАБОТИЛНИЦА

на

ГЕОРГИ Н. ФЕТВАДЖИЕВЪ

Варна, Бул. „Мария Луиза“

ИЗРАБОТКА: Спални, салони, трапезарии, меки мобили, отоманки, шевлонги и др.; всѣки видове канторски мобили; модерни рамки за картини и огледала.

Боядисани кухненски мобили, кошери за пчели:

„Даданъ-Блатъ“, „Бурке“ и др.

Всѣки видове строителни работи отъ сухъ материалъ съ солидни гарантирани конструкции.

СУХИ ДЪРВА—СУХИ ДЪРВА

Петръ Вергиевъ и Йорданъ Т. Пърнаровъ

прѣкупили и разпродаватъ съ най-намалени цѣни

първоначаленитѣ наръзани издѣлкови бѣломешови сухи

2—3 годишни ДЪРВА отъ стария дърварски складъ на Вълчанъ Мариновъ.

Заповѣдайте въ склада и ще се увѣрите въ качеството и цѣната на дървата.

Освѣтъ наръзанитѣ дърва намиратъ се и други тоже бѣломешови обѣдени, опърлени и небѣдени ДЪРВА ЗА КОЛИЩА за ограждане лози, градини, дворища и пр.

Склада се намира между задната частъ на флотския арсеналъ и училището „Св. Лаврентий“

ЕЛЕКТРИЧЕСКО И ВОДОПРОВОДНО БЮРО

Жисимовъ & Алкалай

СОФИЯ — ул. „Сердика“ № 10. Телефонъ № 1297

ВАРНА — ул. „Аспарухъ“ № 5. Телефонъ № 169

Извършва всѣкакви електрически, водопроводни и бански инсталации.

Има голѣмъ складъ съ разни електрически и водопроводни материали.

Има така също голѣмъ депозитъ отъ икономически крушки.

Прѣдъ новата фаза на европейската война.

Разрушаването дарданелскитѣ укрѣпления върви съ достойния за своитѣ автори успѣхъ. Чуденъ е пътя, по който се развива историчната: Англия, дълговременна покровителка на турската империя, днесъ енергично руши същата тази империя. Не си спомнятъ турцитѣ стария приятел на англичанитѣ, Кямилъ паша, съ загубата на когото Турция днесъ търпи много по голѣми загуби. Жестоката съдба остана до край безпощадна къмъ авантюриститѣ, които въроломно изгърбнаха изъ рѣцѣтъ браздитѣ на управлението, което старотурцитѣ съ мъдростъ насочваха съобразно съ обстоятелствата, безъ да изпадатъ въ илюзии за прѣвъзможване на своитѣ сили и срѣдства, когато Енверъ паша силомъ влѣзе въ помѣщенieto на турския министерски съветъ, за да сваля кабинетъ, стареца Кямилъ добродушно се обърна къмъ него съ слѣднитѣ думи: „Синко, ако вѣрвашъ, че можешъ да помогнешъ на отечеството повече отъ колкото азъ направихъ, заповѣдай и управлявай.“ Съ тия думи стария везиръ искаше да каже, че това, което младотурцитѣ вършатъ, е опасно, че повече отъ това, което е направено за Турция съ подписване лондонския миръ, е невъзможно да се направи. Но тогава никой не разбираше мъдритѣ думи на стареца. Отъ 1912 година до сега Турция направи три капитални грѣшки, които ще ѝ костватъ извънредно скъпо. Първата грѣшка бѣше, че тя на българската нота за даване автономия на Македония и Одринско подъ суверенитетъ на султана не даде положителенъ отговоръ, а напротивъ — съсършено отрицателно се отзова. Тогава се почна освободителната война. Втората грѣшка е, че младотурцитѣ нарушиха лондонския договоръ за мира. Третата и най-сѣмпателна грѣшка е увеличането на Турция въ сегашната война въ полза на Германия. Никой отъ не-

точнитѣ държави, които останаха неутрални, и до сега не смѣятъ да се намѣсятъ въ войната, а Турция, като слѣди, трѣгва къмъ пропастъ. Тая послѣдния грѣшка докара английска ескадра прѣдъ дарданелския протокъ.

Новата английска акция изнепада Германия също така, както и намѣсата на Англия въ войната. Ако Германия можеше да прѣдвиди, че оня въпросъ, който отъ всѣки до скоро се смѣташе за постоянна ябѣлка на раздори между Русия и Англия, ще се разрѣши така неочаквано лесно, едва ли би помислила да прѣдизвиква войната. Но миналото назадъ се не връща. Англия и Русия днесъ се напълно споразумѣли по Източния въпросъ, който непрѣменно ще получи своето окончателно разрѣшение. Докато се очакватъ цѣлото Русия и Англия, и да излъжатъ побѣдителни, да не могатъ слѣдъ това да поддържатъ приятелски връзки поради аспирациитѣ на руситѣ въ близкия, излъже противното.

Съ бомбандирането на Дарданелитѣ войната влиза въ нова фаза защото ще бѣдатъ заставени всѣчки неутрални до сега на изтокъ държави да се опредѣлятъ, а опредѣлятъ ли се воднакъ открито, опрѣдѣленъ ще бѣде и цѣлия воененъ театръ. Турция непрѣменно ще бѣде принудена да напусне не само всѣко участие въ войната, но и самитѣ свои досегашни европейски владѣния. Въ това сме толкова увѣрени, че допускаме, щото настоящата ни статия да бѣде извървarena отъ събитията, които ще настанаатъ прѣди тя да излъже отъ печатъ. Но не само по отношение на Турция ще настане промѣна. Ний допускаме такова да стане въ всѣки балкански държави, които схванатъ важността на новитѣ обстоятелства. Ний даже допускаме смѣняване на досегашнитѣ правителства, които още продължаватъ да поддържатъ мѣнино

Сарж-гьолско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 371.

с. Сарж-гьолъ, 7 февруари 1915 год.

На 27 мартъ т. год. до 4 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление въ с. Сарж-гьолъ, ще се произведе търгъ на публична конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ постройката на ново училищно здание въ с. Суджасъ-нъой, съ три класни стаи. Прѣдприятието споредъ смѣткитѣ възлиза на 27500 лева.

Исканъ залогъ за правоучастие въ търга е 5%. Чл. чл. 11 — 15 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Поемнитѣ условия, смѣтката и др. книжа, могатъ да се видятъ всѣки пришественъ день и часъ въ канцеларията на общ. управление.

Всички разноски за публикации и ония — по сключване контракта, сж за смѣтка на прѣдприемача.

Общ Кметъ: Ив. х. Продановъ
Секр.-бирникъ: Р. Черневъ

за пълнѣн неутралитетъ. Тѣмъ прѣдстои или да измѣнятъ политическитѣ си становища, или всѣ кое отъ тѣхъ да напусне властъ та, за да бждатъ до край послѣдователни на думитѣ си.

Частно за България ние сме увѣрени, че ни прѣдстои скоро участие въ общата сждба. Моментъ е толкова важенъ, толкова сждбоносенъ, че тукъ не трѣбва да се гледа партизански, а да се дѣйствува надъ вдъхновенито на отечествения дългъ. България трѣбва да бди денонощно своитѣ врагове, както и тѣ нея слѣдятъ! Гърцитѣ отдавна се трупатъ на българската граница. Тѣ много ясно познаватъ всичката благоприятност на събитията, които сж въ наша полза. Едно нѣщо въ днешния моментъ е твърдѣ важно за насъ, — да се помни, че Гърция е окончателно дискредитирана прѣдъ Англия. Условиата, подъ които Англия даваше на Гърция заемъ, послѣдната ги отхвърли и съ това сама си свали маската, подъ която криеше истинската си физиономия. Днесъ Гърция, ако не прѣдоголѣ въ нея течението противъ Германия, а то едва ли ще прѣдоголѣ, гърцитѣ първи ще ни нападнатъ, ако речемъ да на стѣпимъ на нѣкъдѣ. Тукъ трѣбва да се води политика на чисто български интереси и за това трѣбва да използваме всичко, което може да ни помогне.

Слѣдъ парализирането на Турция ний сме длъжни да дѣйствуваме за себе си. Пропуснимъ ли и тоя моментъ, всичко е изгубенъ.

България е прѣдостатъчно готова да може да се разправя съ своитѣ коварни съседъ; ти е длъжна да ги вразуми за винаги. И ще ги вразуми съ достоинство, а не съ коварство, не съ подлостъ и чужда сила, а съ юначество и съ собствена сила.

К. С.

Българския национализъмъ.

Тѣзи дни проникна въ печата едно маловажно на гледъ съобщение. Въ Кавала имало голѣма безработица; мнозина работници ситали гладни, а чужденцитѣ капиталисти не покали да наемватъ работници гърци. По този случай имало протести и пресата въ Гърция капи правителството да вземе мѣрки противъ този бойкотъ и ако опѣзъ, що упражняватъ бойкота не искатъ да зачетатъ страната, както трѣбва, да имъ се покаже границата.

Българина е чель много пкти подобни нѣща. Чель е и чувалъ е, ама никога не е викивалъ по-дълбоко между редоветѣ; за да схване какво значение иматъ за единъ народъ подобни „дребни“ работи. Свойствената наша лекостъ да гледаме „свободомислено“ на такива „проявления на гръцкия фанатизъмъ“ и до днесъ, слѣдъ като проживѣхме една национална катастрофа, не ни дава възможностъ да гледаме по-дълбоко. О, да ний сме свободомисленъ народъ, нека се покажемъ на европейцитѣ колко ний сме културни, толерантни... Чужденцитѣ, били тѣ шпioni, между насъ, могатъ свободно да се шпирятъ. Въ Гърция, въ Сърбия, въ Романия мислятъ малко по-иначе за всѣки чужденецъ, тѣ го дебнатъ прѣсѣдватъ чрѣзъ всичкитѣ отрасли на властѣта, у насъ обаче това се вижда за „нетолерантно, некултурно...“ И какъвъ трагизъмъ има въ тая българска черта. Слѣдъ една нечувана отъ насъ толерантностъ, която прикриваше въ пазвитѣ ни всичкитѣ шпioni прѣзъ войнитѣ, ний бѣхме илюстрирани отъ Европа за най-голѣми варвари, една ли не челоукоядци. Въ най-трагичния моментъ ний бѣхме очернени, и сринати отъ пиедестала, на който ний съглеждахме възвисена нашата култура и въротърпимостъ. Скъпо платихме за своята манья на толерантностъ. Но трагичното въ нашата сждба не е само това. Днесъ, слѣдъ като видѣхме какъ „културна“ Франция, която ни разина на кръстъ за мнми жестокости, върши въ десторентъ размѣръ онова, съ що насъ клеветеше, слѣдъ като чухме какъ се линчуватъ нѣмци верѣдъ Парижъ, какъ се разбиватъ нѣмски магазини, какъ се арестуватъ и мѣчатъ всички неприятелски поданици — слѣдъ всичко това ний продължаваме да се мамимъ съ хуманиторни чувства къмъ чужденцитѣ, особено къмъ сѣрби и гърци. Нека признаемъ това наше качество не е даже проявление на култура, а просто на българска плиткостъ и добелоглавие. Погрѣшно, твърдѣ, погрѣшно се смѣтаме ний за патриоти. Въ основнитѣ начала на патриотизма лежи омразата къмъ всичко неприятелско. А можемъ ли ний да се похвалимъ съ подобно нѣщо поне сега слѣдъ нашитѣ национални нещастия? — Никакъ. Ний се ограничаваме само съ платоническа, книжна омраза къмъ враговетѣ, но погледнете реалността и — горко разочерование! Търговеца не мо-

же да се откаже отъ служащи, или работници гърци, кредитнитѣ учреждения отпускатъ кредити прѣимуществено на гърци, властитѣ „не могли“ да взематъ мѣрки срѣщу гърцитѣ, защото шефа, или началника, или еди кой си билъ въ роднински връзки съ гърци, не знамъ кой си инспекторъ на тайната полиция билъ въ връзки съ нѣкоя сръбкиня и т. н. и т. н. И тѣй все — по-отѣпкания пѣтъ, който ни доведе до Калиманско поле. Питга се човѣкъ — имаме ли ний нѣщо национално, нѣщо патриотично въ нашия животъ? Докато въ Сърбия, въ Гърция, въ Романия цѣлата властъ — отъ училището до администрацията — всичко е поставено въ услуга на национализма, ний се ограничаваме съ нашата плиткостъ и касогледство върху всичко, що ни окръжава. А нека се убѣди вече всѣки: днешната държава има за основа националното обособление. Като такава, която за идеалъ е поставила народното обединение, тя не може да живѣе правилно, ако не бжде строго национализирана. Всѣкави отклонки сж гибелни. На туй основание въ Гърция, въ Сърбия още отъ ученическата скамейка се мѣчатъ да поставятъ възпитанието въ услуга на националнитѣ идеали. И нека не си правимъ илюзии, че нашата катастрофа дойде ей тѣй случайно. Тя прѣдставлява съвкупностъ отъ причини, произтичащи отъ слабото национално съзнание у българина. Поколѣния вече минаха отъ какъ въ Сърбия и Гърция учѣха, коѣха, джжеха, че Македония е тѣхна. Съ рѣдка настойчивостъ, която прозираше отъ царя до пѣдаря, тѣ стѣпка по стѣпка бавно, ала сигурно вървѣха въ тоя пѣтъ. И постигнаха тая цѣль — Македония. Но до тогава всѣки жителъ на Сърбия дишаше по сръбски, всѣки сръбски ученъ расждаваше и учеше по сръбски, всѣки свещеникъ проповѣдаваше по сръбски, всѣки сѣрбинъ бѣ врагъ на враговетѣ си. Проче успѣхътъ на сѣрби и гърци не бѣ успѣхъ случаенъ — историята случайности не познава — това бѣ великолѣпния резултатъ на една вътрѣшна и вънкашна строго национална политика, въ услуга на която бѣ поставенъ всѣки жителъ. Тамъ чужденцитѣ не се толерираха. Ала пакъ никой не нарѣче „варваринъ“ гърка, или сѣрбина, а такива бѣх наречени ний. Защото ний изплащаме грѣховетѣ на своята плиткостъ и тѣпоумие, които, за жалостъ, още обладаватъ нашитѣ български мозѣци.

Дневни новини.

Позивъ нъмъ земледѣлцитѣ отъ Провадийската околия. Съ позивътъ издаденъ отъ 22 ноември, изтеклата 1914 година, агрономството подканяше земледѣлцитѣ да засѣятъ по възможностъ по голѣма площъ съ зимници и пролѣтници. Това то стори прѣдъ видъ на общоевропейската война, която ще повиши значително цѣната на зърненитѣ храни. И дѣйствително прѣдъ насъ е факта, че храниитѣ днесъ иматъ скоро цѣни двойни въ сравнение съ лани и по-лани.

Това трѣбва да заинтересува българския земледѣлецъ, щото той да гледа да използва този моментъ, като засѣе по възможностъ всичката си обработваема площъ, вслѣдствие на което за идната година ще може да изнесе на пазаръ повече храни.

Тѣй като сега вече наближава сезонътъ за сѣене на пролѣтницитѣ, то поканвамъ всички земледѣлци, да подготвятъ цѣлата, останала, на засѣта съ зимница земя, и я засѣятъ съ пролѣтници: ечимитѣ, фий, кукурузъ и др. така щото за тая година да се не остава никакъ черна угаръ или залѣжи. Този моментъ не трѣбва да се изпуска, а използва отъ всички земледѣлци. И така земледѣлци: Сѣйте повече!

Агрономъ: Ц. Анчевъ.

Министерството на народното просвѣщение е изпратило до г. г. директоритѣ на пѣлнитѣ и непѣлни сръдни учебни заведения, прогимназитѣ и окръжж. училищни инспектори слѣдното окръжно:

При Пловдивската окръжна постоянна комисия е основано сиротопиталище за сирацитѣ на падналитѣ въ войнитѣ прѣзъ 1912 — 1913 години войници. За дѣцата отъ сиротопиталището е съставенъ чрѣзъ конкурсъ единъ „Маршъ на Пловдивското окръжно сиротопиталище“, подъ пасловъ: „Ний сме дѣца славни.“ Продажбата на марша е въ полза на фонда на сиротопиталището.

Министерството като има прѣдъ видъ благородното прѣдизначение на това издание, прѣпорѣчва го за набавяне въ училищата и подвѣдомственитѣ му учрѣждения.

Порѣчки се правятъ направо до окръжната постоянна комисия въ Пловдивъ. Цѣната на марша е 30 стотинки.

Варненското Д-во „Добруджа“ е изпратило слѣдната телеграма до господина министръ прѣдседателя въ София:

„На послѣдѣтъ дошлите по работа, по дѣла въ сѣдилищата, други по уреждане пенсийтѣ на останалитѣ вдовици и сираци, отъ послѣдната война и пр. около 200 души, повечето съ напѣднала възраст хора, жени и дѣца. Изъ окупираниитѣ отъ ромжнитѣ земи, снабдени съ редовни паспорти, трѣгватъ да си отидатъ по мѣстата; но на границата се връщатъ отъ ромжескитѣ погранични власти, като имъ се казва, че границата е затворена и че, ако искатъ да си отидатъ, споредъ една заповѣдъ отъ Букурецъ, трѣбвало да минатъ прѣзъ Русе — Гюргево и въ послѣдния градъ цѣли да пазятъ 15 дневна карантина! И защо това се приѣмъ, когато тукъ нѣма епидемически болести?“

Повечето отъ тѣзи хора сж бѣдни и нѣматъ срѣдства да правятъ посоченото дълго патуване и слѣдователно оставатъ да гладуватъ по варненскитѣ улици. Прочее, молимъ, бързото ви разпорѣждане да се отмени тая разпорѣдка на ромжеското правителство и имъ се даде по скоро свободенъ пропускъ за Добруджа. № 45 отъ 20. II 1915 г.“

Б. Р. Научаваме се, че министерството е направило нужнитѣ постѣпки въ Букурецъ и върва се, че ще се получи удовлетворение на горната просба на добруджанци.

Върховниятъ административенъ сѣдъ на 16 февруари окончателно е разрѣшилъ въпроса за закриване на касакскитѣ дюгени подъ ситето, като е оставилъ безъ послѣдствие молбитѣ на касакитѣ срѣщу дѣйствиата на кметството и върховния медицински съвѣтъ.

Подадено е едно колективно заявление до Варнен. община отъ нѣкои електротехнически бюра въ града, съ което искатъ да се застави всѣко бюро да има по единъ инженеръ-електротехникъ, който да надзирава частнитѣ електрически инсталации, понеже много отъ гражданитѣ ще почувствуватъ резултата на лошото инсталиране, както това е било отначало въ София.

Дългъ се налага на всѣки гражданинъ, който инсталира зданието си да иска отъ всѣко едно бюро гаранция за доброякоственоста както на инсталацията, така и на електрическитѣ материали, за да не понаса послѣ нови разходи по нови инсталации.

Македоно одринско д-во. Прѣди не много прѣме въ града ни се основа отъ взелитѣ въ войната участие доброволци Македоно-одринско д-во. То ще се поддържа отъ членски вноски, волни пожертвования и прѣдставления. Цѣлата на д-вото е да сгруппира всички доброволци, живущи въ Варненския окръгъ, да помага своитѣ бѣдни и боли членове, както и да се грижи за македонскитѣ

българи плънници които пристигат ежедневно от Австрия. Преди 2—3 седмици пристигнаха около 20 такива плънници и д-вото взема инициативата да им спомогне. За тая цѣль настоятелството на д-вото е поканило нѣкои видни граждани да се явятъ въ дружеството, за да обмислятъ начина по който може да се спомогне на тѣзи нещастници; за съжаление обаче никой отъ поканенитѣ не се явилъ.

Вѣрваме, че при втора покана нѣма да се случва това.

Чуждитѣ поданици Бр. Кокашвели. По хигиенически съображения забранено е да се търсятъ килими и разни дрехи отъ балканитѣ и прозорцитѣ на къщитѣ. Често пати минувачитѣ биватъ отрупвани съ смѣтъ отъ подобни търсения. Въпрѣки туй, на ул. „Драгоманъ“ отъ къщата на Бр. Кокашвели трѣба да се практикува постоянно. Има случай даже когато смѣтъта се изсипва отъ прозорцитѣ. Обитателитѣ на тая къща не считатъ че се намиратъ въ България. Всѣкакви наредби за тѣхъ сѫ маловажни. Тѣ не сѫ български поданици и затова нехатъ за българскитѣ закони, макаръ че тая България, която търпи всѣкаква чужда пашпачъ, имъ е създала търговия, поминъкъ, богатства. И Бр. Кокашвели, вмѣсто да отидатъ въ Русия, чийто поданици сѫ, за да изпълнятъ поданическия си дългъ, намиратъ, че България и българския народъ носятъ много, за да може и тѣ благополучно да трупатъ богатства въ тая страна, безъ да уважаватъ нейнитѣ закони и нейния езикъ. Така преди нѣколко дена единъ земеделецъ влиза въ магазина имъ (въ I ул. на града) за нѣкаква работа и имъ казва „добъръ денъ“, а тѣ му отговарятъ на турски. Земеделецътъ имъ казва „азъ не зная турски“, обаче тѣ спокойно му отговарятъ, че ако не зная турски, да си върви. Подобна постъпка въ Сърбия, Гърция, или Румъния не би била търпима, но Бр. Кокашвели знаятъ и за това стоятъ въ България, която съ своята прѣстѣпна толерантностъ търпи много подобни кърмежи на българското народно състояние.

Изъ Варнен. Окр. Сждъ. Досегашния прѣдседателъ на Варнен. окр. сждъ г. Петръ Дрѹмевъ, както съобщихме, отива членъ на Русенския апел. сждъ, вмѣсто когото дохожда п. прѣд. отъ Софийския окр. сждъ г. Терзиевъ, който вече е взелъ длъжността си. Г-нъ Дрѹмевъ въ своята длъжностъ въведе въ сѣда нѣкои реформи по отношение на персонала. Желателно е, щото и новиятъ прѣдседателъ да обърне вниманието на подвѣдомственитѣ си чиновници да бѣдатъ почтители къмъ всѣки единъ, който има работа въ сѣда, а най-вече на справкаръ, който си е усвоилъ много чорбаджийски прийоми: на нѣкои лица услужва прѣкалено, а на нѣкои обръща гърбъ.

Въ градската елентрическа централа още не е поставенъ никакъвъ редъ. Работницитѣ безразборно едни се уволняватъ, други се назначаватъ. Началницитѣ даватъ на работния персоналъ всевъзможни неуприложими разпоредби. Мнозина граждани, които отъ 2—3 мѣсеци сѫ инсталирали домоветѣ си, чакатъ свързване съ електрическата мръжа, но говори се, че нѣмало муфи (подложки за подземния каналъ). Питаме ний: кой е причината за тая липса и не страдатъ ли отъ това интереситѣ на общината и частно на гражданитѣ и защо инженеръ Ионковъ до сега не се е погрижилъ да тури край на тѣзи безредици? Ще ли чакаме да видимъ и електрическото отдѣление при общината тѣй безсистемно и хаотично, каквито сѫ другитѣ технически отдѣления?

Духовна бестѣда. Въ педѣля на 1 мартъ, 3 часа подиръ обѣдъ, въ старата българска черква „Св. Архангелъ Михаилъ“ ще говори г. Г. С. Пашевъ, гимназиаленъ учителъ, на тема: Теософията и християнството.

Входъ свободенъ за всички.

Въ рѣна Девня прѣди нѣколко години биде построено едно здание за община.

Отъ двѣ години насамъ зданието постепенно почнало да се сабаря. Причината за това е, че прѣдприемача е употребилъ недоброкачественъ матери-

алъ и още, че при строенето е нѣмало никакъвъ контролъ, нито отъ страна на общината, нито отъ държавата: то този начинъ се явява още една „Провадийска църква.“ Потрѣбно е да се дирятъ виновници, до като стрѣхитѣ не сѫ се смѣсили съ основитѣ.

Гарантията на Марко Симеоновъ е намалена отъ сто на десетъ хиляди лева и слѣдъ една или двѣ седмици Симеоновъ ще излѣзе отъ затвора.

Прѣдъ видъ опасността отъ заразителнитѣ болести петнистъ тифъ и възвратенъ тифъ, донесени отъ Австрия, общин. управление е издало строга заповѣдъ до населението, да се почистватъ всички къщи отъ въшки, бѣлки и дървеници, които сѫ главнитѣ проводници на тѣзи страшни болести.

Изчезналъ. Отъ една седмица насамъ държавния бирникъ Михаилъ Генковъ е изчезналъ безслѣдно. Злоупотѣбилъ е около 35—40 хиляди лева.

Отворено писмо

до г. Сапамонъ Ардити при
В. Цаадекеръ.

Тукъ.

Господине,

Научавамъ се, че сте получили нѣкакво анонимно писмо и като неговъ авторъ посочвате менъ, разгласявайки и придружавайки това съ всевъзможни хули и интриги по мой адресъ. Тѣхъ оставямъ за ваша смѣтка и за смѣтка на ония отъ вашия интѹражъ, които най ревностно се заляватъ за всѣка дребнѹвостъ.

Залиavamъ ви най тържественно и най искрено, че писмото не е мое. Никого въ живота си азъ не съмъ писалъ анонимно писмо, защото се отвраждавамъ и порицавамъ тоя начинъ на разпра, или отплата. Не, разберете азъ не съмъ способенъ за такава мерзостъ: да нападамъ изъ засада. Това е присѣщо само на подлеститѣ.

Знайте, че, каквито и да сѫ послѣдствитѣ, азъ никога не се колебая да слагамъ подписа си подъ това що пиша. Казвамъ ви това, не за да ви се похваля, но за да ви прѣдупрѣдя да бѣдете по внимателенъ и по остроженъ когато нападате и обвинявате нѣкого невиненъ и непричастенъ въ това което умислено и злонамѣрено му се приписва. Клеветата не е доблестъ, господине! Ако азъ ви съмъ неприятели за разкритията ми излагащи ваши близки, не е този поводъ за да ми отмѣстите. И много се лажете ако вѣрвате, че ще успѣете да ме увѣдите. И да ме уволните и да ме държатъ на работа, азъ не се страхувамъ да кажа туй, което само чистата съвѣстъ ми диктува. Тѣй че, направдши сѫ заплашванитѣ и интригитѣ отъ дѣто и да идатъ тѣ. Не цѣня азъ хората за тѣхния „цензъ“, или по материалното имъ положение, но по тѣхнитѣ умъ и благороднитѣ имъ побуждения. Прочее, не си придавайте такава значение и съ надутостъ да се заканвате.

Вие много добръ знаете, че нито азъ, нито кой да е членъ на дружеството, не ще си губимъ времето да ви пишешъ анонимно. . . . Въпрѣки туй, вие и околнитѣ ви съзнателно, само за да подържате компанията противъ менъ или дружеството ни, разпространявате тия инсинуации.

Ако нѣкои ваши неагивистични, каквито изглежда да ги имате въ изобилие, използватъ отпоегнитѣ помежду ни и ви задѣватъ, или което е още по вѣроятнѹ, вашитѣ хора за да ви настѣрватъ и раздразнятъ злобно противъ насъ прибѣгватъ до туй, ние ли сме виновнитѣ?

Отправямъ ви това писмо съ покана въ най-кратко време да опровергавате казаното ви по мой адресъ и какво азъ съмъ билъ автора на анонимното писмо. Или докажете, или си оттеглете думитѣ назадъ. Не сторите ли това, знайте че ще прибегна до законнитѣ срдства давамъ ми възможностъ да търся възмездие отъ клеветницитѣ.

До сега азъ ви прѣскачахъ и васъ не засѣгахъ, но вижда се, че ще ме принудите, макаръ и не по желанието ми, да ви третирамъ като ония господа около васъ, на които не бихъ желалъ да ви уподобя.

Макаръ и да поставямъ на изпита-

ние гордостта ви, азъ чакамъ вашия отговоръ въ една или друга смисълъ. Итъкъ, ще смѣтамъ че подържате лансиранитѣ ви за менъ неуритойни думи. Варна, 18 февруари 1915 г.

Хаймъ Дживри.

Гинло и Смѣшно.

„Има много нѣща
чурукъ въ България“...
казва Хамлетъ.

Лекция по отечествознание.

Истина, истина ви казвамъ, има въ България българи, които всѣка вечеръ на лѣгане четатъ молитви да умилостивятъ Всевѣшния, щото Велика Русия да побѣди, та да дойде и тукъ въ нашитѣ домове редъ и правда да настани.

Боже милостиви, сохрани! О, ако бѣше само една суха молитва, кой какво щѣше да имъ каже? Нека си я четатъ — религиовната свобода въ България е гарантирана, нека се молятъ ако щатъ и на Аримана. Още повече въ това смутно време, по-смутно отъ Ан. Страшимировото, и Богъ се елика кому да угоди и клѣдъ да се притече по-напрѣдъ на помощъ. Дармаданъ стана и небеса и всичко. Толкова посѣтителѣ въ небесното царство, такива калабалѣци не сѫ запомнени и отъ най-старитѣ служители тамъ — имало е хее. . . прѣзъ врѣмената на Атила, Тагера и Чингизъ Хана, но далече помалко. Изъ небеснитѣ поселища, хотели, ханища, крѣчми, междани прѣпълнено. Поскъпнѣлъ е и тамъ хлѣба и другитѣ продукти. Блокадата сѫ подвдпнитѣ лодки и тамъ се е отразила.

Св. Петъръ отъ много работа е станалъ страшно нервозенъ и такива молитви като тия на нашитѣ русофили ги прѣдава на архиваритѣ съ резолюция: „къмъ дѣло.“

Та, казваме, ако е само молитви и то тихо изричани, чути, недочути — вѣтъръ работа. Своята любовъ гореща къмъ Русия и нейния царъ изразяватъ тия българи, и чрѣзъ други срдства. Елегантни, правни, вѣтърничави дами отхранили, тѣ, или мажеть имъ, отъ руски тенжери, трѣгнали да събиратъ помощи отъ къща на къща за рускитѣ солдати. О, приятели, или приятели мои, нищо по-благородно, нищо по-искокохуманно и . . . канваите вие още прилагателни за успяване важността на мисията имъ. Обаче тия елегантни мекосердечия и тѣхнитѣ государи забравятъ, че сѫ въ България, че сѫ българи, че въ всѣка втора българска къща замръкватъ и усъмватъ гладни, че ако утрѣ, недай Господи, вземемъ пушка на ремѣкъ, мизерията ще празнува по-тържественно, че, че, че и че . . .

Нѣкой граждани сѫ чели на тия великодушия и мекосердечия лекции по отечествознание, обаче властта сѫщо трѣба да влезе въ ролята си и да отвори курсове по отечествознание безплатни и задължителни за всички щѹраци и да ги подложи на строгъ изпитъ слѣдъ това.

Трѣба да се винуши на тия българи въ панталони, или въ рокли, че Русия и да доде тукъ да ни завладѣе, за тѣхъ, дилъ добръ не ще бѣде, защото, неки помнятъ тѣ, че руситѣ, щомъ додѣтъ тукъ, ще се сприястѣлятъ съ тѣхъ наистина, ще искатъ съдѣйствително имъ, но щомъ узнаатъ, че тия българи сѫ прѣдали тѣй добръ уредената си родина, толкозъ скѣпо коштуваща и на Русия, ще ги подоаратъ, че тѣ ще прѣдательствуватъ и противъ много по-тежката руска уредба, ще ги изловятъ като опасни за държавата елементи, че сѫ дванайсеткатовия плетень камшикъ по тукъ, по тамъ, по вратъ, по гърбъ, че по-надолу, че по всѣдѣ, че хайде въ карцера съ ланци на рѣцѣ и крака!

Хее . . . Батинки, руситѣ не сѫ като насъ, тѣ иматъ здрави принципи за управа и държавна и ги тачатъ.

Ти си българинъ? българинъ умри! Защо ставашъ прѣдатель ч е р е нъ къмъ рода си? Утрѣ сѫ какво сме гарантирани, че не ще упражнимъ жрѣсното си занятие и къмъ Русия?

така ще разсѣждатъ руситѣ и ще сѫ прави. Утрѣ като ти докривѣе за малко нѣщо на властта, а то се знае, безъ друго ще ти докривѣе, по-скоро отколкото мислишъ, ще почнешъ да крѹпшъ ново прѣдательство. Тѣй че нека помнятъ поруснацитѣ какво ги чака, каква перспектива сѫ готвятъ съ молитвитѣ и дѣлата си. Прочие, опомнете се граждани, бѣдете българи и умерете съ молитва на уста и орѣжие въ ръка за свободата и независимостта на България.

Нека това бѣде, ако щете една лекция по отечествознание.

Брабанцио.

ПРОТОКОЛЪ

на конференцията отъ кметовѣтъ и секретаръ-бирницитѣ отъ Варненска околия свикана по инициативата на г-на Варнен. окрѣж. управителъ, за да се произнесе за всичко що засѣга общинитѣ и пр.

На 20 того г. Варнен. окрѣж. управителъ откри конференцията, като изтъкна значението и ролята на общината, като важенъ за държавата институтъ и основа на нашия държавенъ животъ, покани господа кметовѣтъ и секретаръ-бирници и всички референци — прѣдставители на държавнитѣ власти — да бѣдатъ прѣми, искренни, откровени като посочатъ направо на всички ония недѣзи, които спиратъ или прѣчатъ на пашата общинска и държавна дѣйностъ въ пѣтя на културно икономическия подемъ, да укажатъ причинитѣ и лѣкѣтъ — мѣрkitѣ — за прѣмахване на тѣй зло, като имъ пожела благотворна дѣйностъ.

Референциитѣ прѣдставители на държавнитѣ власти държаха слѣдъ това своитѣ реферати — изложение — по които слѣдъ разискването отъ кметовѣтъ и секр.-бирницитѣ се взеха слѣднитѣ резолюции:

I. Варненския окрѣженъ медицински лѣкаръ г. Д-ръ Живковъ: говори по медицината, значението на чистотата, като профилактическа мѣрка противъ болѣститѣ, описа санитарното състояние на околията и мѣрkitѣ, които трѣба да се взематъ отъ общинитѣ за повдигане околията въ здравословно отношение.

Конференцията взе актъ отъ казаното на г-на окрѣж. лѣкаръ, които мѣрkitѣ ще се стремятъ общинитѣ да приложатъ въ окрѣжа на възможността и срдствата съ които разполагатъ.

II. Окрѣжния ветеринаренъ лѣкаръ г. Д-ръ С. Тюлевъ: Сѣщо описа състоянието на общинитѣ въ санитарно ветеринарно отношение и посочи на мѣрkitѣ за прѣдпазване и ограничаване отъ епизотитѣ, а сѣщо описа положението на ветеринарното дѣло въ околията и оказа начини и срдства за подобрене на скотовѣдството.

Взе се сѣщо актъ отъ казаното за реализиране на горното отъ общинитѣ въ границитѣ на възможността.

III. Агронома г. Арнаудовъ: Говори върху земледѣлието и отраслитѣ, като факторъ за икономическото повдигане на страната въ свръзка съ кооперативното дѣло; лихварството, фуражното производство, подобрене скотовѣдството, запазване на мѣрkitѣ, новото лозарство, работа и свѣзки по него и пр.

Итъкъна се отъ конференцията, че поради противорѣчие мѣжду закона за меритѣ отъ една страна съ закона за горитѣ и общитѣ наши закони и отъ друга тѣй противорѣчивитѣ мѣтѣния и тълкувания на закона за меритѣ дадени отъ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, всичко туй е ставало и става сега още причина за създаването на много необмислени неоснователни процеси и свързанитѣ съ тѣхъ разноси сѫ лѣгали и лѣгатъ на общинитѣ, защото послѣднитѣ винаги сѫ изгубвали тия процеси. Независимо отъ туй, съ създаването на процеситѣ се създаватъ и търкания между общин. власти и агрономството и населението, които сѫ тѣй врѣдни за селско стопанския животъ.

Прѣдъ видъ на горното конференцията рѣши:

а) Да се помоли Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти да поиска по законодателенъ редъ прѣмахването на всички противорѣчия на закона за меритѣ съ другитѣ наши общи закони, като се и посочатъ нагледно и

ясно и недвусмислено начини за прилагането на този закон. б) Да се упражнява по строг контрол от агрономите по продажбата на американски лозови пръчки, за да се прѣмахне спекулацията съ тѣх и опростияването на дозиритѣ.

IV. Окръжния и околийски училищни инспектори г. г. Икономовъ и Стойчевъ. Описаха състоянието на учебното дѣло въ околината и отчасти въ окръга. Значението на просвѣтата въ политическо отношение. Фондове за издѣжане училищата училищни имоти и експлоатацията имъ въ свръзка съ събирането на имѣта.

Конференцията като взе прѣдъ видъ издѣжката на училищата която съществено лѣжи на общинскитѣ бюджети; че и малкото училищни имоти отдавани на наематели за 2 годишенъ срокъ не могатъ да бъдатъ тъй ригорозно използвани приходитѣ сигурни и постоянни; че търканията между общини и училищна инспекция съ задържане и прѣстаиване на рѣшения на общинитѣ и училищнитѣ н-ва за утвърждения, съ отъ естество да прѣчатъ за доброто разбиране на тия власти и че по тоя начинъ, на неразбиране и неумѣстни капризи пѣма да допринесътъ за доброто на просвѣщеніето и училището послѣднитѣ да бъдатъ на оная висота на която тѣ слѣдватъ и могатъ да бъдатъ,

РѢШИ:

Да се замоли министерството по законодателенъ редъ да измѣни правилника за училищнитѣ настоятелства и се нареди въ духа на правилника за прилагане на закона за селскитѣ общини и ови за произвеждане и оправдаване на държавнитѣ разходи. б) Да се замоли същото министерство и по същия начинъ за отдаването на общинскитѣ имоти и доходи за експлоатация за единъ по дълъгъ срокъ — 4 — 5 години —; в) Да се замолятъ надлежнитѣ власти за отпускане на училищата дѣрва отъ държавната и общински гори безплатно, разбира се като се усигори начинъ за прѣдотвратяване на възможни злоупотребления въ случаи; г) Да се помолятъ окръжната училищна инспекция и надлежнитѣ контролни власти да не се противопоставятъ на рѣшенията на училищнитѣ настоятелства за отсрочване училищни дългове поради неизплащането имъ отъ неурожай и войнитѣ. д) Умолява се училищната инспекция, да слѣди: за напѣдъ да не се повтаря незаконното задържане и не прѣдставяне надлежно на утвърждение рѣшения на общини и училищни настоятелства по училищни въпроси заради нѣкакъвъ съ пищо необяснимъ и необоснованъ възприетъ начинъ и редъ отъ училищната инспекция.

V. Варненския лѣсничей г. С. Стрѣзовъ. Описа състоянието на държавната и общински гори въ варненско и държавното на населението спрѣмо тия гори; гласуване и приемане на тарифитѣ за експлоатацията на общинскитѣ гори; назначение и уволнение на горската стража и пр.

Повдигна се въпроса за работата съ горскитѣ марки по експлоатацията на държавнитѣ гори, трудноститѣ които срѣщатъ и срѣдствата които се харчатъ отъ общинитѣ. Ижти и дневни пари на чиновницитѣ които прѣзъ всѣки 2—3 дни стигатъ до Варна за внасяне прихода и взимане нови горски марки. Пашата на добитъка изъ държавнитѣ гори, при неурожай и материалното положение на населението както и неправилното и непосѣбно приложението на закона се намира съсипателно и обременително за населението. Уволнение и назначение на държавнитѣ, а особено на общинскитѣ горски стражари и пр.,

РѢШИ:

а) Въ пай скоро врѣме да стане разграничаване на горитѣ отъ чл. чл. 3 и 12 отъ закона за да се даде възможностъ да се намали незаконната експлоатация и заграбване на горитѣ и да може да се отдѣлятъ части отъ тѣхъ за училищни имоти; б) Аванса на държавнитѣ горски марки да се увѣличи на общини които бораватъ съ издаване на позволителни за дѣрва отъ 2000 на 5000 лева; в) Така също и аванса на общинскитѣ горски марки да се увѣличи тоже на 5000 лева; г) За общинитѣ Арнаутларска, Вѣленска и Лѣленска да се патовари специално държавенъ чиновникъ за издаване позволителни за държавни горски продукти; д)

Пашата въ държавнитѣ гори да бъде свободна и безплатна за добитъка на мѣстното население, понеже закона за горитѣ относително пашата едва сега се мѣчатъ да се приложи въ пѣкои отъ общинитѣ въ скопината; е) Общинскитѣ събища да се опрѣделитъ съ участие на пѣкета или неговъ замѣстникъ въ законни срокъ; ж) Апелира къмъ надлежнитѣ власти да изоставятъ досегашния начинъ на безразборно уволняване и назначаване на общинскитѣ горски стражари; като за всѣки случай отдѣлно да взематъ мѣтното и съгласието на общинитѣ които съ непосредствено между населението и които най добръ познаватъ хората и пакостницитѣ на горитѣ и съ туй ще може да се избегне началването на лица, опустошители на горитѣ и уволняване на стражари по каприза на разни лица и нарушителите.

VI. Окръжния провѣрителъ К. Поповъ. Описа обширно плачевното финансово положение на общинитѣ по измамето на приходи, а и сегашнитѣ такова, нередовни и недостатъчни, поради които причина се съзвѣ правилното функциониране на общинитѣ и пераздѣлнитѣ отъ тѣхъ училища.

Намира отъ дългогодишната си служба вече много пѣти при прѣглеждане на общинскитѣ бюджети, че постоянната комисиия не е можела да балансира послѣднитѣ и сигурни приходи, а се е принуждавала по неволи да ги балансира съ прѣдвиджване по възможности съ малки фиктивни приходи защото и прѣдвидената максимална извънредна върхунина се е оказвала недостатъчна.

Референтика истинна, че туй положение на общинитѣ е още по тежко особено сегд слѣдъ войнитѣ, защото нейнитѣ много приходи не могатъ се събра и оставатъ, въ недоборъ, а пѣкъ общинската върхунина събирана отъ държавнитѣ бирници послѣднитѣ задържатъ безъ огледъ на врѣмето при одържането за разнитѣ фондове и учителски заплати. Отъ трети страна и държавата съ задържане на реквизиционитѣ квитанции въ общинската върхунина и неизплащането имъ идва да илоши още повече туй безизходно състояние на общинскитѣ финансии и намира че ако туй положение продължава още една година, общинитѣ по неволя трѣбва да спратъ функционирането си. За туй трѣбва да се посочи лѣкъ като се даде възможностъ и поддръжка общинитѣ съ сигурни и редовни приходи необременящи разбира се и населението. Въ тия моменти трѣбва да се притече на помощ и държавата, защото общинитѣ споредъ направената статистика отъ същия провѣрителъ даватъ 87% отъ редовнитѣ и извънредни общински върхуни за поддръжка на училищата.

Конференцията като сподѣла напълно изложеното на провѣрителя господинъ Коста Поповъ, посочва слѣднитѣ начини за подобрене общинскитѣ финансии и съ туй се продължи живота на общинитѣ, а именно:

1. Да се измѣни чл. 68 отъ закона за селскитѣ общини въ смисълъ, да се допусне увѣличение на извънредната върхунина въ по голѣмъ процентъ отъ колкото е сега и да се допусне намагането и на специална извънредна върхунина, за всѣко село по отдѣлно въ съставнитѣ общини, за опрѣдѣлени цѣли.

2. Данъка бегликъ да се прѣхвърли нацѣло въ приходъ на общинитѣ.

3. Извѣстенъ процентъ отъ чистата печалба на земледѣлческата банка да се дава въ приходъ на селскитѣ общини.

4. Процентитѣ: 5% за поддръжане посетата, 2% за подобрене на скотовѣдството, 4% за кооперативното плащане на селата и 4% за кооперативното водоснабдяване на послѣднитѣ, да се разхвърлятъ върху прѣжитѣ данъци и да се събиратъ и внасятъ надлежно отъ държавнитѣ бирници т. е. да вѣматъ пищо общо съ общински бюджетъ.

Конференцията се занима за мизерното положение на служащитѣ при изборнитѣ учрѣждения, всички реферативни изтънаха задълженията и работата на общинитѣ и материалната отговорностъ на отчетницитѣ, срѣщу всичко туй пѣкъ конференцията намира, че положението на служащитѣ и отчетницитѣ е несигурно и възнаграждението за тѣхния трудъ е мизерно.

Положението на тия служащи е належаща да се подобри по такъвъ начинъ ще се даде по голѣмъ потокъ

къмъ ползотворна работа отъ тия служащи за благоденствието на общинитѣ, поради горното, конференцията,

РѢШИ:

1. Да се замоли господинъ Варненския Окрѣженъ Управителъ да хо датайствува прѣдъ господина Министра на Вѣтрѣшнитѣ Работи и Народното здраве да се застъпи за подобрене материалното положение на чиновницитѣ и служащитѣ при изборнитѣ учрѣждения посредствомъ създаване на законъ за тѣхното пенсиониране, както на държавнитѣ чиновници.

2. Да се узакони плащането на цѣтни и дневни пари на г. г. кметоветѣ за ходенето имъ по общински нужди и до околийския центръ.

3. Да се замоли господинъ Варненския Окрѣженъ Управителъ при утвърждение бюджетитѣ на общинитѣ и училищата за тази година да се утвърдятъ заплати на чиновници и служащи сприведливи и спосни прѣдъ видъ положението имъ и днешния скѣпъ животъ, тѣй добръ изтъкнато въ доклада на члена отъ постоянната комисиия господинъ Д. Вѣлкановъ.

Конференцията исказва благодарностъ на хубавата и похвална инициатива на господина Варненския Окрѣженъ Управителъ Д-ръ Иванъ Димитровъ за свиканата конференция, отъ която кметоветѣ и секретаръ-бирницитѣ изнесоха голѣма поука за по лѣсно изпълнение на службата имъ и замолява господина Управителъ, да направи потрѣбито за свикване на тия конференции и въ бъдеще поне три пѣти въ годината.

Исказва благодарностъ спрѣмо господина Варненския селско околийски на-

чалникъ Т. Ташчиевъ за неговата търпеливостъ и тактичностъ при ръководене на конференцията въ всичкитѣ заседания, а също и за даденитѣ му наставляния какъ да се изпълнява полицейската служба въ селскитѣ общини.

Исказва благодарностъ къмъ господина провѣрителя при постоянната комисиия Коста Поповъ, за направеното му хубаво изложение за състоянието на общинитѣ въ финансово отношение, а така също исказва благодарностъ и на всички останали референтичии.

Конференцията исказва отъ името на секретаръ-бирницитѣ благодарностъ къмъ члена отъ постоянната комисиия господинъ Д. Вѣлкановъ за неговиятъ докладъ до господина Окрѣжния Управителъ въ който добръ обрисова мизернитѣ заплати на секретаръ бирницитѣ, като касиеръ счетоводители на училищата въ свръзка съ тѣхната морална и материална отговорностъ.

Натоварватъ се: Кара хюсеинския общински кметъ П. Калояновъ, Авренския общински кметъ Г. Миховъ, Крумовския общински кметъ П. Ивановъ, Арнаутларския секретаръ-бирникъ П. Коларовъ и Сарх голския секретаръ-бирникъ Р. Черневъ, да поднесатъ тоя протоколъ на господина Варненския Окрѣженъ Управителъ, съ молба да хо датайствува прѣдъ господина Министра на Вѣтрѣшнитѣ Работи и Народното здраве да се застъпи за удовлетворение на тия ни скромни искания, въ рамкитѣ на възможността.

Варна, 20—22 февруари 1915 г.

За бюрото,
Секр. на конференцията {П. Коларовъ
Ж. Вѣлкановъ

Варненска Окрѣжна Постоянна Комисиия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 517.

Варна, 6 февруари 1915 година.

Варненската Окр. Постоянна Комисиия обявява на аптекари и дрогеристи че на 12 мартъ т. г. въ часа 3 слѣдъ обѣдъ, въ помѣщеніето на Варненското Финан. Управление въ гр. Варна, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за доставка на медикаменти и привѣрочни материали за ветеринарнитѣ лѣчебници и участъковитѣ амбулатории въ окръга за текущата година, на стойностъ приблизително 1488 л. 70 ст. по списъкъ за вида и количеството.

Търгътъ ще се произведе съгласно специалнитѣ поемни условия.

За участие въ търгътъ се иска 5% залогъ и документи по чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Книжата за търгатъ могатъ да се видятъ въ канцеларията на Постоянната Комисиия всѣки присѣдственъ день и часъ.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Провадийско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 956.

гр. Провадия, 16 февруари 1915 година.

На 4 мартъ 1915 година, отъ 10 до 12 часа прѣди обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе втори публиченъ търгъ, съ съкратенъ срокъ и явно малонадаване, за отдаване на прѣдприемачъ доставката на 100 каси ромѣнски газъ, за освѣтление улицитѣ на града.

Първопачалната оцѣнка на доставката възлиза на 1700 лева.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първопачалната оцѣнка. — Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия съ задължителни за конкурентитѣ. — Тържитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣдственъ день и часъ въ канцеларията на общин. управление.

Кметъ: Н. Петровъ

Секретаръ: Д. Диканаровъ

Йоханъ Конфино—Провадия

има за проданъ 1000 кубич. метра дѣрва чисто мѣше; строителенъ материалъ: дѣски 2 — 2½ м. дължина; разни мобилно-столарски и қоларски материали.

Цѣни много износни.

Въ склада на Темелко Костовъ, находящъ се до мелницата на Трифонъ П. Никовъ, се намиратъ най-хубави МЕШОВИ ДѢРВА ЗА ГОРЕНЕ.

250 килограма 8 лева, заедно съ прѣвоза.

Голѣмъ складъ отъ дѣрвени вжглища.

Цѣни много износни.